

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 27, 2015

Nummer 27, 2015

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Rechtbank

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2015:6059](#) 17-07-2015

RECHTSPRAAK

***Schietincident politieagent – poging tot doodslag bewezen, sprake van
voorwaardelijk opzet. Geen geslaagd beroep op noodweer(exces) of
psychische overmacht.***

De verdenking komt erop neer dat de verdachte heeft geprobeerd om [slachtoffer 1] opzettelijk van het leven te beroven dan wel [slachtoffer 1] opzettelijk zwaar heeft mishandeld dan wel heeft geprobeerd om [slachtoffer 1] opzettelijk zwaar te mishandelen.

De officier van justitie is primair van mening dat de verdachte moet worden vrijgesproken van het aan hem ten laste gelegde. Uit geen der processtukken volgt voldoende bewijs voor het opzet van de verdachte tot het doden of het zwaar mishandelen van [slachtoffer 1]. Evenmin kan volgens de officier van justitie wettig en overtuigend bewezen worden verklaard dat er sprake was van voorwaardelijk opzet daartoe zijdens de verdachte. Subsidiair heeft de officier van justitie geconcludeerd tot ontslag van alle rechtsvervolging wegens noodweer, meer subsidiair wegens noodweerexces.

De raadsman heeft primair de vrijspraak van de verdachte bepleit. Hij stelt daartoe dat er onvoldoende bewijs is voor het opzet dan wel het voorwaardelijk opzet van de verdachte op het doden van dan wel het toebrengen van zwaar lichamelijk letsel aan [slachtoffer 1]. Voorts heeft de raadsman bepleit dat de verdachte heeft gehandeld conform artikel 7 lid 1 Politiewet 2012. De situatie ter plaatse voldeed aan de vereisten, zoals gesteld in dit artikel. De verdachte mocht er in redelijkheid van uitgaan dat het gebruik van het vuurwapen in de onderhavige situatie geoorloofd was.

Gezien de aangifte van [slachtoffer 1], de verklaring van de verdachte en het geconstateerde letsel van [slachtoffer 1] acht de rechtbank bewezen dat de verdachte een kogel heeft afgevuurd in de richting van [slachtoffer 2], waarbij die kogel het lichaam van [slachtoffer 1] is binnengedrongen. De verdachte heeft naar het oordeel van de rechtbank willens en wetens de aanmerkelijke kans aanvaard dat hij mogelijk [slachtoffer 1] in plaats van [slachtoffer 2] in zijn rompstreep zou raken en, gezien de ligging van vitale organen in de borststreep, daarbij zou doden. Gelet op het voorgaande acht de rechtbank het primair tenlastegelegde wettig en overtuigend bewezen, met dien verstande dat de verdachte het voorwaardelijk opzet op de

dood van [slachtoffer 1] had. Tot slot merkt de rechtbank op dat de raadsman van de verdachte ter terechtzitting nog naar voren heeft gebracht dat verdachte heeft gehandeld conform artikel 7 lid 1 Politiewet 2012. De verdachte mocht er volgens de raadsman in redelijkheid van uitgaan dat het gebruik van het vuurwapen in de onderhavige situatie geoorloofd was. Echter, nu de raadsman hier geen uitdrukkelijke conclusies aan heeft verbonden, bijvoorbeeld in de zin van artikel 359a Sv, behoeft het verweer van de raadsman geen (verdere) bespreking. De rechtbank merkt nog op dat de hoofdofficier in zijn schrijven van 12 februari 2014 (sepotbeslissing) tot de conclusie is gekomen dat verdachte in strijd met de Ambtsinstructie van Politie, de Koninklijke Marechaussee en andere opsporingsambtenaren heeft gehandeld.

Zowel de officier van justitie als de verdediging hebben tevens gepleit voor ontslag van alle rechtsvervolging wegens een beroep op noodweer. Gelet op de omstandigheden van de zaak is de rechtbank van oordeel dat er geen sprake was van een ogenblikkelijke, wederrechtelijke aanranding jegens verdachte of een van diens collega's voorafgaand aan het moment dat de verdachte schoot. Ook pal na het schot was er van een dergelijke situatie geen sprake. Om deze reden verwerpt de rechtbank het beroep op noodweer.

Tevens hebben zowel de officier van justitie als de verdediging meer subsidiair een beroep gedaan op noodweerexcès. Onder verwijzing naar al hetgeen hiervoor door de rechtbank is overwogen, wordt ook het beroep op noodweerexcès verworpen. Nu naar het oordeel van de rechtbank namelijk geen sprake is van noodweer wegens het ontbreken van een ogenblikkelijke wederrechtelijke aanranding, kan evenmin sprak zijn van noodweerexcès.

Hoewel ter zake geen verweer is gevoerd heeft de rechtbank, gelet op de door de verdachte ter terechtzitting gekozen bewoordingen tijdens het onderzoek naar de feiten, ambtshalve de vraag beantwoordt of er zijdens de verdachte sprake was van psychische overmacht. Hoewel de rechtbank er zonder meer van uitgaat dat de situatie op het parkeerterrein, zoals de verdachte ook heeft verklaard, stresserend was, acht zij de psychische nood van de verdachte niet zodanig te objectiveren aan de hand van de genoemde bewijsmiddelen dat dit de conclusie kan staven dat de verdachte, op het moment van het begaan van het feit, zich zodanig in een psychische-overmachtsituatie bevond dat hij niet anders kon of behoorde te handelen dan hij heeft gedaan.

De rechtbank is van oordeel dat de verdachte onder de gegeven omstandigheden buitenproportioneel en ondoordacht heeft gehandeld. De rechtbank rekent de verdachte dit aan. Een poging tot doodslag is een van de ernstigste strafbare feiten uit het Wetboek van Strafrecht. Daarvoor is in beginsel als straf enkel een onvoorwaardelijke gevangenisstraf op zijn plaats. De rechtbank heeft in dit geval meegewogen dat verdachte politieagent is en het strafbare feit heeft gepleegd in de uitoefening van zijn functie, maar ziet daarin onvoldoende

valide zijnde reden om af te wijken van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf. In strafverminderende zin weegt de rechtbank mee dat de verdachte een blanco strafblad heeft. Bovendien blijkt uit het reclasseringsadvies dat er geen sprake is van een recidiverisico en dat de verdachte op geen enkel leefgebied problemen ondervindt. Dat het schietincident en (de uitkomst van) de strafzaak een grote impact hebben gehad en nog zal hebben op verdachtes leven, realiseert de rechtbank zich terdege en heeft zij bij haar oordeel betrokken. Ten slotte weegt het als strafmatigend mee dat het feit bijna twee jaar geleden heeft plaatsgevonden.

De rechtbank acht, alles overziend, de oplegging van een geheel onvoorwaardelijke gevangenisstraf voor de duur van twee jaren passend en geëigend.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 17-07-2015

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2015:6059

Zaaknummer: 03/866220-15

Advocaten: C.A. mr Jonkers